

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

40. Mart. Luth. volens dæmonem exorcizare, ab ipso dæmone in summas
angustias redigitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

lulum è fenestra prospexerit, ac denuò dæmo-
nes terribilibus teterrimarum bestiarum for-
mis adspiciens, maiori horrore ac trepidatio-
ne concussus fit. Cumque rursus Lutherus in-
flaret, vt quid vidisset, ediceret: tandem illum
viam visam Luthero aperuisse. Qui cum paulò
post defungeretur, & cadaver illebio VVit-
tembergam veheretur, toto illo itinere innum-
erabilem coruorum horredum in modum
trocitantium, multitudinem funus superuo-
lante, ac VVittembergam vsque comitatum
suum præstitisse. Atque hi procul dubio fue-
runt isti, (aiebat idem ille Consiliarius) qui
mandato principis & archidæmonis sui, va-
sa, quæ prius occuparant, dimittentes, ad exse-
quias Martini Lutheri confluxerunt, ne quif-
quam illorum tantis deesse videretur solem-
nis.

*Fridericus Staphylus in absoluta responsione contra
Jacobum Schmidelinum, pag. 404. & VWilhel-
Lindan. Dialogo 3. cap. 1. Dubitantij. Martinus Lu-
therus volens dæmonem exorcizare, ab ipso dæmo-
ne in summas angustias redigitur,*

CAP. XL.

Possum ego redigere mihi in memoriam
Anno 1545. dæmoniacam quandam puel-
lam è Misnię ditione adductam VVittember-
gam ad Lutherum ea spe, quod Lutherus ceu
rectius Elias, puellam istam à malo dæmone
liberaturus esset. Quamuis autem Lutherus
ad

ad hoc admirandum & magni momenti opus initio non parum difficilem se ostenderet, tandem tamen iussit puellam duci in Parochianæ Ecclesiæ Vittenbergensis sacram, illicque coram aliis plerisque doctis & eruditis viris (inter quos ego tum quoque iuuenis magister aderam) dæmonem cepit adiurare & exorcizare, sed id tamen inuiso, non eo, qui apud Catholicos receptus & vilitus est. Cum autem diu multumque ille coniuirasset dæmonem, cedere ille noluit, sed eas in angustias, sit venia verbo, Lutheri caligas redegit, ut is quamprimum e sacram se proripere vellet. At quid accidit? Malignus ille dæmon usque adeo fores sacram obstruxerat, ut neque forinsecus, neque intrinsecus aperiri possent. Quæ res Lutherum in maiores etiam angustias adduxit, ita ut iam ad fenestram properaret, sperans per eam se posse effugere & exsilire. Verum obstabant illi cancelli ferrei: sicque compulsus est vna nobiscum tantisper inclusus hærete, donec per cancellos ferreos ab ædituo nobis esset oblata securis, mihi que ceu iuueni viro tradita, ut ea fores effringerem: quod equidem tum conatus sum, & ad effectum perduxi: Interea vero visu admirandum erat, ut Lutherus angoribus correptus sursum deorsumque cursitaret, atque instar ouis parturientis huc illucque sese inuiceret.